



Sy-li spēwał,  
Pilnje džętał,  
Strowja ce  
Swójbny statok,  
A twój swjatok  
Zradny je.

Za staw sprócný  
Napoј mócný  
Lubosć ma;  
Bóh pak swěrný  
Přez spar měrný  
Čerstwosć da.



Njeh ty spēwaš,  
Swěrnje džętaš  
Wšędne dny;  
Džeń pak swjaty,  
Duši daty,  
Wotpočń ty.

Z njebjes mana  
Njeh ći khmana  
Žiwnosć je,  
Žiwa woda,  
Kiž Bóh poda,  
Wokřew će! F.



## Čerbičke njedželske łopjeno

W Budyschinje

28. meje 1933

Baugen

### Njedžela Čraudi.

Jan 15, 26—16, 4.

Hdnž mlodny mištr wumrje, ma jawostajena kwojba dwoju nusu, kotraž srudobu pola rowa lubeho, droheho čłowjeka powjetšči: kwojba dyrbi nětko bjes nana byč, a rjemježko stejo woštanje. Kač srudnje je to w domje: wudowa a njewočehnjene džęczi a džęczatka! A nanowe měštno sa blidom je próšne! W džęlačniji pak je kónz: ničtón wjazn njepščińdže, džęlačnja dyrbi šo pšhedacž abo pšhenajecž někajkemu zusemu.

Tajkim našim čłowškim nusam, kotrež šu po Božim kłowje čažne a mač, njemóžemy nusu pščirunacž, w kotrež Jesuškowi wučobnizy do kwojatkow bęchu: dyrbjachu Jesuška parowacž, a tajki njeczłowški kónz bęšče wón wšak! Wučobnizy bjes knješa a mištra, Bože kralestwo na kwečje na kónzu! Jesušk je tola hačle šapocžat, wušwolennyh mužow wučicž, a hiščje žana jenicžka wošada njewobštejesche, kotraž móžesche „kšesčizjanska zyrkej“ abo Bože kralestwo rěčacž.

Kajka nusa do kwojatkow: wučobnizy bjes mištra, zyrkej bjes knješa! Na tule wulku nusu a srudobu Jesušk myšlesche, hdnž wón tak rjez kwojich kweřnyh wučobnikow ša kwojich kweřtkow wušwjeczi.

Wušwjeczenje kweřtkow pšches njebjeskeho biskopa, tat dyrbinny to mjenowacž, ščtož kwojaty Jan šam w 15. a 16. stawje kwojeho ewangelija je napikšak. Ščto pak to rěka, še kweřtkom Jesuškownym byč, to hnydom šobu wuknjemy. Ščto čžini š prosteho čłowjeka žiweho kweřtko? Pšche wšch, wažne je tola praščenje, lubny čžitarjo! Napinaj kwoj rošum, špóšnaj nutrnje, wutrobnje:

a) Šswędk je, ščtož Jesuškowe kłowa a jeho kónz šnaje.

b) Šswędk je, kiž ma troščt wot ducha wěrnosčje.

c) Šswędk je, ščtož radšcho wumrje hač wěru puščjezi.

Tehdy stejesche kwojny Jesuškowny kweřtk mjes hidypokny mi njepščeczelemi, haj znyk kweřtk bęšče pščecziwny. To njetrjebamy bliže dopokšacž, tak šnate je to nam wščitkim. Pšches tajkich kweřtkow kweřnosč šu kwojatkki pščiščje. Me kwojatkowne přędowanje džęnka našch nadawł njeje. Kač kwojatkki pščirudu, šo pšches smužitnyh, žiwnyh kweřtkow pščirudu, to mamy šebi rospominacž.

W 14 lętach mój bjesbóžnyh tak pšchibęrasche w našim kraju a tola tež w druhich (w kotrychž drje to hiščje tak dale dže), šo wščitko wot teho wotwišowasche, hač kweřni kweřtkojo hiščje ša Jesuška a jeho kralestwo w kraju džęlačhu a wojowachu, bjes bojosčje přędowachu a njewěru a bjesbóžnosč kwarjachu. Bęšče to wšchak jeno duchowne wojowanje, to rěka, w našim kraju nješku duchowni šo šahnali, abo morili. Ščtož pak je někotry džęlacžer hanjenjow kšiščecž dyrbjak a ščtož je pščecžerpil wěry dla, to njeje lohke było wšcho šnjescž. Wo štach šu dyrbjeli š zyrkwoje wušstupicž (na šdacze drje), dokelž jim hewak móžno njebę, še kwojbu wobstacž a džęko šchowacž, hdnž mjes hanjerjemi džęko męjachu. Pošřędnje pak šu tež wošady a duchowni šami jara wjele ščłodny męli pšches roščazny njewěru a zyrkwoje njepščecželske šakonje. W šchulach drje je tale ščłoda najwjetšcha była.

Šsmny kweřtkow męli kweřnyh, žohnowannyh, móžnyh, jim mamy šo wšchitny ša to džakowacž, šo je nowy čžak pšchiščol, na kwojatkki podobny. Jesuškowe kłowa a jeho kónz na kšiščju, jeho rěčje a jeho žiwjenje, to šu žórka móžneho po- božneho žiwjenja, a te šo nješku zyle šaknyple. Ščtož je wo tym kweřtki, ščtož wot Jesuška ma, tón je pomhač. bjes- bóžnosčzi dobyčje rubicž.

Jeſuſ je troſchtarja pókľak. Jeho troſchtowanie dyrbjeſche w tym ležecž, ſo wón najwſchſchu wěrnoſč, najdžiwniſche potajniſtwo wo Jeſuſu a jeho ſchižu wučjeſche. Tutón kwjaty troſchtat nam dopomha, w Jeſuſowej kmjerczi najwjetſche dohycze wſchitkich čžaſow widžicž. Hdňž by hewak pola žaneho rowa ſrudny, ſemrjeteho žarujeſch. Boži byn je drje hórſchu kmjercž naſtupił hacž žadny druhi, w njewinoſčzi, ale my jeho ſa to powyſchujemy, kaž je wón wot ſwojeho Wótza pſchekraſnjenn. Eſlowo wo ſchižu, kaſka je to wěrnoſč, kotruž ſchecſčijanſzy ſwědkojo jaſtupuja! To ſo ho- dži, ſwědk by-ž!

Khrſtuſ je wumrjel ſa naž, woſtajiwſchi nam wo- piſmo! Jeſuſowi ſwědkojo by wjedželi ſa wěru a Bože tra- leſtwo do kmjercze hič. Eſu ſmužicze wojowali, njeby pſchecziwnoſčjam ſ pucža ſchli. To by w naſchim čžaſu mno- sy čžiniłi a ſa mudroſč a wěrnoſč měli a ſo nad druhimi poſbchowali, kotriž njemožachu ſ lahoda, ale dyrbjachu jaſnje a možnje rěčecž. Bojoſč je hrěch, je njeſwěrnocž, niewěra.

Ščtož Jeſuſa inaje, ſčtož ma ducha wěrnoſče, a ſčtož wo tym ſwěru a ſ žywej duſchu ſwědczi, tón može wěricž, ſo ſwjatki pſchidu. Eſwjatki pſchidu pſches ſwědkow. To Bóh čžini pſhes Khrſtuſa. „Ach, wotučž, ducho ſwědkow prěnicž!“ Hamjen.

## Wolaj ſo ke mni we čžaſu nuſy.

Wolaj ſo, tač Bóh ſam praji,  
Ke mni w nuſy, w ſtrachocze!  
Tež hdňž hrěch nam duſchu daji,  
Eſlyſhecž čže jej' wolanje.  
Hdžež ſo wjažy njeſpěwa,  
Tam tež mjeleča njebeža.  
Modlitwa pač wuſlyſchenje  
Pſchinježe, pač poſlyſnjenje.

Derje nam, hdňž pſchitadžamy  
Ke Bohu je wſchēm njeměrom.  
W ſtwórbje rjany pſchitlad mamy:  
Kaž pſched deſčezom, njewjedrom  
Wóžniſcho wſchē ptacžatka  
Čžilotaja, ſpěwaja,  
Tač čže Bóh, ſo pſhecž'wo ſtemu  
Modlo wolamy ſo k njemu.

Hdňž bymy ſ nuſy wumóženi  
S Bozej hnadnej pomožu,  
Njeſabudžmy tola ženje,  
So ſa wſchitku dobrotu,  
Kotruž bymy my ſhonili,  
Na čže a na duſchi,  
Dokhož tudy pſchewywanty,  
Bohu čžečž a ſhwalbu damy. S. B.

## Ge Eserbow ſa Eserbow.

My bymy žiwi w budženju nazionalneho ducha, nazio- nalneje myžle. T. r. tutón čžaſ budži tež naž Eserbow, ſo bychmy ſo ſwojeho Eserbſtwa dopomnili. Eserb byčž, Eserb w němſkim wóžnym kraju, to pač rěka po tym, ſčtož bymy wuſnyli a ſčtož bymy namrěli wot wóžnow: byčž ſche- ſčžijan ſwěrný Bohu a tohodla tež ſwěrný narodej, kotryž naž je pľodžik, a ſwěrný wóžnemu kraje, w kotrymž mam ſtatok a domiſna. My Eserbjo bymy dopjelnjeli a čžemy dopjelnjecž tutu poſlednju pſchikluſchnoſč, byčž ſwěrný ſta-

čzenjo němſkeho wóžneho kraja. A my budžemy to može- bje ſamóz, hdňž bymy my pobožni Eserbjo, kiž lubuja Boha a lubuja narod, w kotrehož rěčzi je macž naž wučžila pře- nje ſłowa wuprajecž a přenje modlitwy Bohu ſpěwacž. A tuž budžmy tajžy!

Dopjelny bywěru ſ wutrobu, ſ ertom, ſ ruku, ſčtož či- nicž mamy jač ſchecžžienjo, ſo bychmy to tež woprawdže byli a niž jeno rěkali! Tač budžemy pobožni Eserbjo a tač budžemy či ſtačzenjo, kotrymž ſtata jeho wjedniſtwo trjeba, ſo by ſo to wulke, ſčtož bu ſapocžane, je ſpocžatkow tuteho lěta ſpěchowač a derje radžiko! Pſchetož pobožny Eserb je pſchezo ſtač ſwěru k wóžnemu kraje a k jeho wſchnoſčzi w měrných a wóžniſkich čžaſach, a niž jeno ſ gratom abo ſe brónju w rukomaj, ně, tež ſe ſtyknjenymaj rukomaj.

Tuž tehodla ani ſo nječomdžmy byčž Eserbjo, pobožnt a tač ſwěrný narodej a ſwěrný němſkemu ſtatej ani ſo nje- hańbujmy byčž ſ maleho ſerbskeho naroda, ſ naroda, kotryž, kaž kóždy druhi w čžežach a wuſkoſčach! Stejmy ſa tym, ſo bychmy ſebi ſdžerželi a ſachowali wóžnow rěčž a wěru! Do- pjelny tehodla ſwoje pſchikluſchnoſče kaž pſchecžiwu něm- ſkemu kraje tač pſchecžiwu ſwojemu narodej! Ščtož na- ſchu rěčž a wěru haji, to hajmy my! To je Boža ſlužba we maczernej rěčzi, to je ſerbski ſpěw a ſerbsch, to by ſerbske knihi, ſerbske kopjena kaž „Eserbske Nowiny“, „Pomhaj Bóh“ a druge, to je wěrne a prawe ſerbske žiwjenje. Tuž ſtarajmy ſo, ſo tež w ſerbskich Božich ſlužbach ſemſcherjo- pſchiběraja a ſpowjedni niž mjenje! Tuž próžujmy ſo ſwě- ru wo ſdžerženje a roſſčěrjenje naſcheho piſmowſtwa, na- ſchich kopjenow a čžitajmy naſch ſerbski tydženik, naſche no- winy, naſche njeđželniki! Haj, pomhajmy naſche ſerbske wuſtawy, kaž Esmolerjež knihičžičžernju a knihačnjju, ſdžeržecž a ſpłnicž! Hdňž to hewak a druhdže rěka, ſo pěkne- njeje, čžekacž, hdňž tu nuſa a ſtrach, tač to tež nětke tu ſa naž pľacž. My ſmějmy to ſamotwicž pſched ludom, pſched pſchichodom, pſched ſtawiſnami, pſched Bohom!

Hdňž budžemy my, kiž my Eserbjo rěkamy, ſwěrný a po- božni Eserbjo, budžemy my ſami wot ſo, dokelž hinač nje- možemy, tež ſwěrný ſtačzenjo naſcheho němſkeho ſtata a bu- džemy wſchitko čžinicž, ſčtož nětke je nuſne a ſčtož nětke je pſchikluſchnoſč čžinicž, ſo by ſo ſapocžany nowotwar luda a kraja a ſtata dotwarik a w nim bydličto wěrne ſbožo, wěr- ne tohodla, dokelž je na wěru a ſwěru k Bohu ſačžene!

## Wuſtajenje ſa wopory džeľa.

Němſki kanžler Hitler je, kaž je ſnate, žyly lud ſwowač, ſo by darowač a woprowač ſa „wopory džeľa.“ Saſka kra- ja žyrkej je hižo dar pſchikwolika a namotwja nětke wožad- nyč, ſo bychu ſo tohorunja ſ darami wobdžělili, kotrež mó- žeja tež na ſarje wotedarč. W Božich ſlužbach dyrbja du- chowni na tuto wuſtajenje poſačacž a wo dary próžecž.

Tuto wuſtajenje čže byčž čžečžowanie nazionalneho džeľa a wobſwědcženje ſwjaſka, kotryž wſchē worſchty a ſta- wy luda wježe do njerospuſchčžomneho žyčka.

## Hłód w Ruſkej.

Wjedniſtwo evangeliſkich žyrkwjow Němſkeje je krajne žyrkwje poſačalo na hłód, pod kotrymž wulki džel luda we Ruſkej čžečpi, — ſ nim tež mnoho němſkich wučžahowarjow. S měſtnami hroſy tam ſamo kmjertny ſtrach. Ewangeliſke ſpomozerſke ſjednocženſtwa doſtawaja wob džeń na 600—700



to se swotownym widomym, njech je to se snutskownym njewidomym. — To praschenje je nětk: hmy my wschitzy s tutym wobnowjenjom a pšchetworjenjom do tajkich stacjanow a do tajkich wožadnych hižo tak daloko, so wschitko, sčtož mamy činić, činimy? Albo je tu hišće to a tamne, sčtož ma so wobnowić, sčtož hišće njeje tajke, kajkež dyrbi być, so bychmy se wschěm šwědcžili, wo tym, so hmy wopravdže čji, kiž nětkle runje do stata a luda, do zyrkwe a wožadny hluščeja?

**Pšehzo hišće niz!** Evangeliski tydzenik „Das Evangelische Deutschland“ piše, so so w měsčezanskich wožadach wschelaťo na to škorzi, so paczeršće džěczi khodža do rejwanskich hodžinow a so so tak na wažnošč a khutnošč paczeršćeje wučbny a konfirmazije njedžiwa. — Hdžež je tole možno, tam njejku pšehzo hišće ani džěczi ani staršchi srosumili ani to, sčtož hěbi konfirmazija, ani to, sčtož hěbi tutón nowy čaš žada.

**Hibanje „Deutsche Christen“** bu stajene pod wjednistwo fararja Müllera, kanzleroweho dowěrnika. S tym je tutón dozpěl, so tuto hibanje postupuje po pucžach, kotrež su se saměrami kanzlera Hitlera pšehsjene. A čjim bóle so saměry, kotrež ma kanzler Hitler, pšehwjeddu, nječajene pšehes druge wliwny, čjim lěpje budže to.

**Sjednocženstwo „Tannenbergbund“** so prózuje wo to, so s nazionalsozialistami wujednacž, s kotrymiž bě hacž dotal we wótrej rostorje, kaž to tež s toho spósnajěsch, so bu šdžela šakafany. Ale kaž so praji, njebudže wujednanje možne, dofelž su tucži swjaškarjo pšehewótrje pšehecziwo nazionalsozialistam wołali a dale wošebje tež tohodla, dofelž je w nabožnym tola pšehes wulki rosdžěl mjes stejnišchczom nazionalsozialistow a swjaškarjow. Wěmy tola, so „Tannenbergbund“ předuje, so ma so němški lud wumóz wot Jesuša, t. r. Jesuša Khrystuš dyrbi s wutrobny, dyrbi s luda a s kraja.

17. meje bě sažo wulki džěń. Němški kanzler rěčješche w němškim hejmje, ale niz jenož hejmej, tež niz jenož němškemu ludej, ně, žpłemu šwětej. Wo wotbronjenje, měr a postup žpłeho šwěta to dže, ale doprědka žpłe wěž njeha. Chzemy so nadžijecž, so je kanzlerowa rěč samohla wěž špěchowacž, sa kotruž bě džěń přjedny tež amerikanški president wošebite pošelstwo wupóškať.

16. meje bě wulki džěń sa Sakstu. Nowy krajny hejm so šendže. Pšehed nim rěčješchaj sakski naměštnik Mutschmann a ministerski president s Killinger. Dowěra do Boha klinczešche s rěčow. To šbudžuje a špłni nadžiju, so so wul-

ke a czežke špocžinanje derje radži. To žada, so tež my pošni dowěry do Boha hmy.

**Sakste konfistorium** je krajneho biskopa D. Zhmella prošylo, so by wón šwoje šastojnstwo, kotrež chze s 30. junija škožicž, tak dołho šastawať, doniž njeje šnowašarjadowanje žpłeje evangeliskeje zyrkwe pšehewidžecž. Wón je pšehiwoliť, so chze tež pšehes 30. junija šwoje džěťo wukonjecž, doniž njeje sa sakstu krajnu zyrkej widomne, tak ma so sa pšehichod roskudžicž.

## Wschelate s blisťa a šalofa.

**W Driježdžanach** bě 16. meje dopednja do wotewrjenja hejma tež šwjatoczna Boha šlužba w evangeliskim domje. Krajny biskop Zhmels předowasche. Pšehiškli běchu naměštnik Mutschmann, snutskowny minister dr. Gritzsch, president Dönike a žpłe šratžija nazionalsozialistow a dalschi šastupjerjo nazionalnych štronow a mnoho drugih šemscherjow.

S města **Sartha** so piše, so bu tam njedželu Jubilate 52 džěczi šchczennych. Sa 45 s nich bě wošebita Boha šlužba wuhotowana; wone běchu 3 lěta a staršche. Sa džěknishchu njedželu je podobna Boha šlužba poštajena. — Šnamjenja čžaša!!

## Na pucž.

A šchescžijan rěfacž, to žana šakšlužba, to ničjo dale njeje. Ale šchescžijan być, to je něšchto, to je wšcho! To je šbožnošč a tohodla šbožo sa tebj, to je pucžnik, pomoz, wumozenje sa drugih, haj šnadž sa mnoho drugih. Tuž sčto nochžyl być šchescžijan, šchescžijanka.

## Harja za džěčikemšenje

je za 20 pj. k dostaću  
w Smolerjec kniharňi w Budyšinje

**Wistowanje.** Sa Šswjatk: em. R. w B. — Sa Šswjatu Tr.: R. w Šr. — Žara naležnje prošymy sa našche šopjeńto wo rosprawy wo šwjedzenjach a podobnych zyrkwinskich wuhotowanjach a wo drugih podedženjach, kaž tež wo pošakš na tajke šwjedzenje a pšehprošchowanja na tajke. Tutu proštwu ščelemy po Sakstej kaž po Šrusstej. Kóžda šerbšta wošada — njech je nětk šerbšto-němška abo němšto-šerbšta wošada — dyrhjala so šama tak wažicž, so wšcho tajke tež pšehinjeke w šerbškim njedželniku, tak na pšeh. tež něšchto wo šnowawobhadženju šacškeho měštna. Redaktor.

R. Š. Šch.-R. Mějče džak sa šašćen. Doštach ju pšehes pošdže sa Rogate, njech ju paš tež w tuchwilu mohł wošewicž. Redaktor.

## Najrjeńšchi šar

sa šchescžijanške džěczi jerjana fnižka:

### Njedželške bješadowanki

Sa pěťne džězi šerbškich šchescžijanškich staršchich šberat a pšehipratwil Ššeršomil Łuchorški. 79 štr. Š wobr. 50 pj.

### Wotrocž

Powědancžto se šlowasškeho ludu. 69 štr. Š wobr. 30 pj.

### Bjes Boha na šwěcže

Špišaka Kristina Rojowa. 57 štr. Š wobrasami. 30 pj.

### Špofojene žedjenje

Do šerbšsteje rěče pšeheloži R. W. 47 štr. Š wobr. 30 pj.

## Serbske špěwarške

su na předaň w Serbskej kniharňi w Budyšinje

Šamostwoity redaktor šarat Wyrzacž wo Nošacžkach (Nositz b. Weissenberg). Čžiščez a našak Šsmolerjec knihicžičezetnje a kniharňje, šap. dr. s wobm. ruť. wo Budyšchajne. — Wuhadža šožbu šobotu a pašči šchtwórcžeknje 108 pj.